

# Laikas



Laikas yra svarbiausia ir paslaptiniausia Gamtos savybė. Bandymai suvokti laiką slegia vaizduotę. Ne veltui antikos filosofų, viduramžių sholastų ir šiuolaikinių mokslininkų, įvaldžiusių mokslo žinias bei patirtį, bandymai suvokti laiko esmę, nedavė rezultatų. Tikriausiai tai atsitinka todėl, kad laikas priartina mus prie giliausių ir visiškai mums nepažįstamų pasaulio savybių, kurias vargiai gali numatyti pati drąsiausia žmogaus mintis. Šias savybes aplenkia ir didžiulis šiuolaikinio mokslo ir technikos progresas.

Iš tiesu, tikslieji mokslai neigia bet kokias kitas laiko pasireiškimo savybes išskyrus paprasčiausią laiko tėkmės matavimą laikrodžiu. Laiko suvokimas mokslo pasaulyje mažai tepakito, nors kuo toliau, tuo daugiau mokslininkų visame pasaulyje ima domėtis šiuo reiškiniu.

Įsivaizduokime mažą skruzdėlytę ir didelį daugiaaukštį namą. Net jeigu mažylė užkoptų ant tokio namo stogo, ji vistiek nesužinotų, kas vyksta pastato viduje, o juk ten ištisas pasaulis, jungiantis savyje daug kitų, mažesnių pasaulių.

Ar mes ne panašūs į skruzdėles, lakstančias didžiulio ir nepaprastai įdomaus reiškinio paviršiumi?

Siekiant priartėti prie laiko substancijos suvokimo, būtina apjungti visus, nuo amžių sukaustus, žmonijos pasiekimus: religiją astrologiją fiziką chemiją biologiją magiją, įvairias jogas, semantiką semiotiką akmologiją meną Pitagoro, Rerichų, Elenos Blavatskajos, Konstantino Ciolkovskio, Čyževskio, Kozyrevo ieškojimus ir atradimus, sukaustus šioje srityje.

Profesorės Evdokijos Dmitrievnos Marčenko metodas remiasi visų žmogaus mąstymo procesų suvienijumu. Vieni ją peikia, kiti žavisi. Tačiau yra vienas "bet" - metodas Ritmas-Ritmika-Ritmologija dirba tiksliai laike ir tai ne tos mažos atkarpėlės, kurias matuoja žadintuvas.

Tai tas laikas, kurio tyrinėjimams visą savo gyvenimą paskyrė mokslininkai A. Einšteinas, N. Kozyrevas, V. Kaznačejevas, Laiko instituto darbai ir daug kitų mokslininkų, kurie bando atsakyti į klausimą- kas gi yra laikas?

E. Marčenko tvirtina, kad "Laikas yra objektyvi realybė, laiką galima pajauti". Dar daugiau - mes turime organą kuris ir funkcionuoja laiko dėka. Tai žmogaus smegenys. Tai tie 90-95 procentai smegenų, kuriais šiuolaikinis žmogus nesinaudoja. Imkime ir atverkime sau ištisą pasaulį, kuris dešimtis kartų didesnis už turimą Tam mes turime pažinimo būdą- Ritmologija.

Ritmologija - mokslas, nes remiasi faktais. Ritmologija - menas, nes naudoja įvairias raiškos fonnas. Ritmologija panaši į religiją nes sužadina vidines žmogaus galias. Ritmologija - tarpinstucinis reiškinys, nes išeina už egzistuojančių dogmų ribų.

Laiko veikimo formulė: laikas patenka į smegenis, smegenys gimdo žodį, žodis valdo pasaulį. Laikas, egzistuojantis mūsų pasaulio viduje ir skirstomas į keletą rūšių:

pirma - laikas, skirtas savo gyvenimui, jį įtakoja žmogaus karma, likimas, jo darbai, energija, informacija, ir t.t. Tai fiksuotas laikas kuriame žmogus gyvena.

Kitas laikas gaunamas iš tų, kurie iššvaisto savąjį laiką. Jis skyla į "dulkes" ir "lašus", nuasmeninamas ir jau nebepriskaitomas niekam.

Trečias laikas, teikiantis kur kas didesnes galimybes, taip vadinamas "ritmolaikas". Jis gaunamas iš ritmų. Ritmolaikas patenka į smegenis gaivindamas jas ir skatindamas neįprastiems ir netikėtiems

minties skrydžiams. Žmogus ima mąstyti apie tai, kas anksčiau net neateidavo į galvą. Jis tiesiog stebisi: “Tai taip paprasta, aišku ir akivaizdu, o aš iki šiol apie tai net nepagalvojau?”

Kodėl aš nesiejau tokių artimų įvykių? Kodėl anksčiau nepastebėjau priežasties ir pasekmės dėsningumą? Kodėl aplinkiniai šito nemato?” Ogi todėl, kad jie neturi ritmolaiko, o pas jus jo atsirado. Ritmolaikas formuoja nuostabiai aiškia sąmonę.

Ritmologiniu požiūriu galima teigti, kad santykinu laiku pažymėtos tik pačios ekstremaliausios gyvenimo akimirkos, kada laikas sutankėja arba išretėja, kada pats laikas diktuoja savo taisykles, kada žmonės priversti paklusti laiko tėkmei. Tačiau santykinis laikas aplanko tik smegenis ir globoja protinguosius.

Santykiname laike atsiranda galimybė įtakoti išgyvenamų įvykių greitį. Jeigu įvykis mums nepatinka, jo vyksmo laiką truminame, jeigu patinka, jo laiką ištesiname. Nors įprastame gyvenime viskas vyksta atvirščiai - tragiškų įvykių metu laikas tarsi sustoja o džiaugsmingi praskrieja kaip akimirka. Daugeliui yra tekę išgyventi ekstremalias situacijas, kadssvisas žmogaus gyvenimas tarsi juostoje praskrieja pro akis per keletą sekundžių.

Santykiname laike jau galima ką nors keisti; vieną gyvenimo epizodą pragyventi labai greitai, o kito ir visai atsisakyti. Siame laike aiškiai keičiasi tiek kūno, tiek ir smegenų veiklos režimas.

Ir pagaliau paskutinė stadija- absoliutus laikas. Siame laike persikeliame už regimosios visatos ribų į Visatos Protą. Absoliutusias laikas sudėtingesnis, bet darbo rezultatai žaibiški. Jis todėl ir absoliutus, kad nepriklauso nei nuo mūsų pačių, nei nuo aplinkos būsenos. Taip vyksta laiko pasiskirstymas smegenų viduje.

Pažymėsime tris pagrindinius laiko gavimo šaltinius. Pirmiausiai savaime egzistuoja laikas, skirtas žmogui nuo gimimo iki jo mirties. Augant šis laikas keičiamas į erdvę rūbų, maisto, daiktų, kilnojant ir nekilnojamo turto pavidalu. Į visatai kas teikia komfortą žemėje.

Pagrindinė žmogaus problema — nemokėjimas panaudoti nuosavo laiko.

Ritmologija moko laiko valdymo dėsnių o taip pat ir laiko įsigijimo būdų. Žmogus, nors kartą pajautęs laiko skonį įsitikina, kad gyvenimas prisipildo neišmatuojamos ir neapsakomos laimės, o visi rūpesčiai ir problemos, išmokus dirbti su laiku, sprendžiasi labai lengvai.

Kita vertus, egzistuoja laikas, kurį gauname bendraudami su kitais žmonėmis. 2004 metais Vašingtone E.D. Marčenko, kreipdamasi į Maldos pusryčių dalyvius, pasakė: “Aš astronome ir gerai žinau du dalykus; mūsų planeta maža, žmonių joje dar mažiau, bet visų mažiausia yra skirta laiko mūsų gyvenimui. Viską patirti pačiam neįmanoma. Kiti žmonės man papasakoja tai, ko aš niekada negalėčiau pamatyti pati. Jų dėka aš išgyvenu papildomą gyvenimą ir labai juos už tai myliu. Jungdamiesi mes prailginame savo gyvenimą. Susirinkę skirtingi žmonės gali padėti vienas kitam išlošti gyvenimo laiko”.

Ir yra taip vadinamas “Ritmo laikas”. Tai laikas, kurį mes gauname skaitydami Ritmus. Laikas - gyva substancija. Žinantis ir mokantis dirbti su laiku, lengvai gali keisti šį pasaulį. Nežinantis privalo laikytis šio pasaulio dėsnių arba žūti jame. Kitaip nebūna.

Laikas turi tam tikrus parametrus ir charakteristikas, kuriais pats laikas išmokti naudotis. Turin-tis laiko geba persikelti į praeitį arba ateitį arba per procesą pasiekti priežasties-pasekmės dėsnius sukurdamas pastoviai veikiančius ryšius, kurie keičia fizinį pasaulį.

Plačiau apie tai, kad praeitis, dabartis ir ateitis egzistuoja tuo pačiu metu, kaip pasireiškia aktyvus ir pasyvus laikas, kaip sulėtinti, pagreitinti arba pasukti laiką atgal, jūs galite sužinoti skaitydami E.D. Marčenko anksčiau išvardintas knygas.